

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.374**

din 16 decembrie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 12/2008
privind organizarea și finanțarea rezidențiatului**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, excepție ridicată de Anișoara Codiță în Dosarul nr. 2.267/121/2007 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că susținerile autorului excepției referitoare la pretinsa neconstituționalitate a actului normativ criticat nu sunt întemeiate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.267/121/2007, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Anișoara Codiță într-o cauză având ca obiect acordarea unor despăgubiri pentru încetarea prin demisie a contractului de muncă încheiat pe perioadă determinată între autorul excepției, în calitate de medic rezident, și Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Sfântul Ioan” din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 a fost adoptată cu încălcarea art. 115 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia, în baza unei legi de abilitare adoptate de Parlament, Guvernul poate emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice. În acest sens, se arată că ordonanța criticată a abrogat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar, act normativ care conținea dispoziții referitoare la organizarea generală a învățământului și regimul general privind raporturile de muncă ale medicilor rezidenți. De aceea, autorul excepției susține că o ordonanță care reglementează în domenii rezervate legii organice, potrivit art. 73 alin. (3) lit. n) și lit. p) din Constituție, nu poate fi abrogată printr-o ordonanță simplă a Guvernului.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile ordonanței criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2008, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 179/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 17 octombrie 2008.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate reține critica referitoare la nesocotirea de către Guvern a prevederilor art. 115 alin. (1) din Constituție, cu prilejul emiterii ordonanței ce formează obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate. Deși autorul excepției susține că actul normativ criticat cuprinde dispoziții care reglementează domenii ce pot fi legiferate, potrivit art. 73 alin. (3) lit. n) și lit. p), exclusiv prin intermediul legilor organice, în realitate, Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului nu conține asemenea prevederi. Astfel, dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. n) și lit. p) din Legea fundamentală stabilesc că prin lege organică se reglementează organizarea generală a învățământului și, respectiv, regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială. Or, fiecare dintre aceste domenii au fost deja reglementate prin legi care constituie cadrul lor general de organizare.

De altfel, nimic nu împiedică Guvernul să abroge pe calea unei ordonanțe simple un alt act normativ, chiar în ipoteza în care acesta din urmă ar conține dispoziții de natura legii organice. Aceasta, deoarece nu este obligatoriu ca actul abrogator să aibă același caracter cu cel pe care îl abrogă, mai ales atunci când actul abrogator nu mai conține dispoziții care să reglementeze în domenii rezervate legii organice, așa cum este și cazul ordonanței criticate în speță.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, excepție ridicată de Anișoara Codiță în Dosarul nr. 2.267/121/2007 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.377 din 16 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 1—4 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 1—4 din Codul penal, excepție invocată de Silviu Boldor în Dosarul nr. 558/219/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

La apelul nominal lipsesc părțile față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 558/219/2007, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 1—4 din Codul penal**, excepție invocată de Silviu Boldor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că normele criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie o discriminare între cetățeni în sensul incriminării și pedepsirii în mod diferit a aceleiași fapte săvârșite din culpă. Se arată că, în condițiile existenței culpei, nerespectarea dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere nu mai prezintă relevanță sub aspect subiectiv, așa încât pedepsirea mai gravă în acest caz creează în mod nejustificat o discriminare nelegitimă.

Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prin pedepsirea diferită a vătămării corporale din culpă, comise ca urmare a unei împrejurări obiective, nu se face nici o discriminare între eventualii autori ai infracțiunii, deoarece este evident că gravitatea mai mare a pedepsei este determinată de existența agravantei.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 184 alin. 1—4 din Codul penal, având următorul cuprins: „*Fapta prevăzută la art. 180 alin. 2 și 21, care a pricinuit o vătămare ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale mai mari de 10 zile, precum și cea prevăzută la art. 181, săvârșite din culpă, se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.*”

Dacă fapta a avut vreuna din urmările prevăzute la art. 182 alin. 1 sau 2, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amendă.

Când săvârșirea faptei prevăzute în alin. 1 este urmarea nerespectării dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii, ori pentru îndeplinirea unei anume activități, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amendă.

Fapta prevăzută în alin. 2 dacă este urmarea nerespectării dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere arătate în alineatul precedent se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, raportate la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 1—4 din Codul penal, excepție invocată de Silviu Boldor în Dosarul nr. 558/219/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.378

din 16 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63, art. 64, art. 70 și art. 197 din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 215 alin. 2 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63, art. 64, art. 70 și art. 197 din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 215 alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Ion Mirea în Dosarul nr. 7.669/311/2007 al Tribunalului Olt — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că autorul acesteia nu formulează veritabile critici de

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 653 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 7 noiembrie 2006, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal, pentru considerentele acolo arătate. Întrucât în prezenta cauză au fost formulate critici identice și nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată anterior de Curte, precum și considerentele care o fundamentează își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește alin. 1 și 3 ale art. 184 din Codul penal, în raport de care nu au fost formulate critici distincte.

neconstituționalitate, ci invocă probleme de interpretare și aplicare a legii, care nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 iulie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.669/311/2007, **Tribunalul Olt — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63, art. 64, art. 70 și art. 197 din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 215 alin. 2 din Codul penal**, excepție ridicată de Ion Mirea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 63 din Codul de procedură penală este neconstituțional, deoarece stabilește că aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată în urma examinării tuturor probelor administrate în scopul aflării adevărului, fără a se stabili o diferențiere între aprecierea acestor două categorii de probe. Ca urmare, probele care au fost administrate pe parcursul urmăririi penale și care din motive obiective nu mai pot fi administrate în cursul cercetării judecătorești ar avea aceeași valoare juridică a probelor

administrare în cursul cercetării judecătorești, ceea ce ar conduce la concluzia încălcării dreptului inculpatului la un proces echitabil. Cu privire la art. 64 din Codul de procedură penală, se arată că este în contradicție cu art. 197 alin. 1 și 4 din același cod, deoarece, deși prevede că mijloacele de probă obținute ilegal nu pot fi folosite în procesul penal, nu se poate face aplicarea sa câtă vreme nu reglementează în ce constă caracterul ilegal al mijlocului de probă, nu se prevede în mod expres sancțiunea pentru asemenea situație a obținerii mijloacelor de probă în mod nelegal și nici procedura prin care să se constate încălcarea legii în obținerea unei probe. Art. 70 din Codul de procedură penală este neconstituțional, deoarece nu consacră obligația organului judiciar de a aduce la cunoștința învinutului sau inculpatului dreptul de a tăcea și de a nu se incrimina. Astfel, în cauză, inculpatului nu i-au fost aduse la cunoștință aceste drepturi înainte de a fi audiat de organul de urmărire penală, fiindu-i astfel încălcat dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil. Art. 197 din Codul de procedură penală încalcă, în opinia autorului excepției, dreptul la un proces echitabil, cuprinzând și dreptul la informare, dreptul la interogarea martorilor, dreptul de a tăcea, dreptul de a nu se autoincrimina și prezumția de nevinovăție, drepturi care nu au fost respectate în cauză de organele de urmărire penală. În opinia autorului excepției, acest text de lege nu garantează dreptul la apărare al învinutului sau inculpatului, ci reglementează încălcarea acestui drept prin acoperirea nulității, ca urmare a neinvocării în termen ori ca urmare a nedovedirii vătămării. În sfârșit, art. 215 alin. 2 din Codul penal încalcă dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil prin aceea că determină o dublă incriminare a inculpatului și aplicarea a două pedepse pentru aceeași faptă. Se susține în acest sens că limitele de pedeapsă prevăzute la alin. 1 al art. 215 din Codul penal sunt suficiente pentru a absorbi limitele maxime de pedeapsă pentru mijlocul fraudulos, iar în cadrul acestor limite se poate face o bună individualizare a pedepsei în cazul în care există mijlocul fraudulos.

Tribunalul Olt — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate. Se face referire și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu încalcă dispozițiile din Legea fundamentală invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 63, art. 64, art. 70 și art. 197 din Codul de

procedură penală, precum și cele ale art. 215 alin. 2 din Codul penal.

Textele din Codul de procedură penală criticate au următorul cuprins:

— Art. 63: *„Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei.*

Probele nu au valoare mai dinainte stabilită. Aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului.”

— Art. 64: *„Mijloacele de probă prin care se constată elementele de fapt ce pot servi ca probă sunt: declarațiile învinutului sau ale inculpatului, declarațiile părții vătămate, ale părții civile și ale părții responsabile civilmente, declarațiile martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele materiale de probă, constatările tehnico-stiințifice, constatările medico-legale și expertizele.*

Mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal.”

— Art. 70: *„Învinutul sau inculpatul, înainte de a fi ascultat, este întrebat cu privire la nume, prenume, poreclă, data și locul nașterii, numele și prenumele părinților, cetățenie, studii, situația militară, loc de muncă, ocupație, adresa la care locuiește efectiv, antecedente penale și alte date pentru stabilirea situației sale personale.*

Învinutul sau inculpatului i se aduc apoi la cunoștință fapta care formează obiectul cauzei, încadrarea juridică a acesteia, dreptul de a avea un apărător, precum și dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i-se totodată atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa. Dacă învinutul sau inculpatul dă o declarație, i se pune în vedere să declare tot ce știe cu privire la fapta și la învinuirea ce i se aduce în legătură cu aceasta.

Dacă învinutul sau inculpatul consimte să dea o declarație, organul de urmărire penală, înainte de a-l asculta, îi cere să dea o declarație, scrisă personal, cu privire la învinuirea ce i se aduce.

Învinutul sau inculpatului i se aduce la cunoștință și obligația să anunțe în scris, în termen de 3 zile, orice schimbare a locuinței pe parcursul procesului penal”.

— Art. 197: *„Încălcările dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrag nulitatea actului, numai atunci când s-a adus o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act.*

Dispozițiile relative la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată sunt prevăzute sub sancțiunea nulității. De asemenea, sunt prevăzute sub sancțiunea nulității și dispozițiile relative la participarea procurorului, prezența învinutului sau a inculpatului și asistarea acestora de către apărător, când sunt obligatorii, potrivit legii, precum și la efectuarea referatului de evaluare în cauzele cu infractori minori.

Nulitatea prevăzută în alin. 2 nu poate fi înlăturată în niciun mod. Ea poate fi invocată în orice stare a procesului și se ia în considerare chiar din oficiu.

Încălcarea oricărei alte dispoziții legale decât cele prevăzute în alin. 2 atrage nulitatea actului în condițiile alin. 1, numai dacă a fost invocată în cursul efectuării actului când partea este prezentă sau la primul termen de judecată cu procedura completă când partea a lipsit la efectuarea actului. Instanța ia în considerare din oficiu încălcările, în orice stare a procesului, dacă anularea actului este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

În situațiile prevăzute în alin. 1 și 4, în cazul în care refacerea actului anulabil se poate face în fața instanței care a constatat, prin încheiere, încălcarea dispozițiilor legale, aceasta acordă un termen scurt pentru refacerea imediată a actului.”

— Art. 215 alin. 2 din Codul penal are următorul conținut: „Înșelăciunea săvârșită prin folosire de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 24 — *Dreptul la apărare*, cu raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta relevă aspecte privind fie caracterul incomplet al normelor criticate, fie interpretarea legii în speța concretă dedusă judecării, respectiv pretinsa

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63, art. 64, art. 70 și art. 197 din Codul de procedură penală, precum și a dispozițiilor art. 215 alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Ion Mirea în Dosarul nr. 7.669/311/2007 al Tribunalului Olt — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.379
din 16 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a) teza întâi, art. 65 și art. 71 alin. 1 și 2 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a) teza întâi, art. 65 și art. 71 alin. 1 și 2 din Codul penal, excepție ridicată de Costea Costică în Dosarul nr. 4.493/121/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

contradicție între diverse dispoziții procedural-penale, fie aspecte privind încălcarea, în aceeași cauză, a prezumției de nevinovăție, a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil al inculpatului, rezultate din modul în care au fost aplicate dispozițiile legale ce fac obiectul excepției de către organele de urmărire penală, respectiv de către instanța de judecată. Se arată, în acest sens, că încălcările dreptului la apărare a inculpatului au fost considerate de instanța de fond ca fiind nesemnificative pentru procesul penal, condamnarea acestuia fiind dispusă „cu încălcarea flagrantă a dreptului la apărare și a drepturilor prevăzute de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.” Or, asemenea probleme nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea acesteia, se pronunță numai asupra constituționalității textelor cu privire la care a fost sesizată.

La apelul nominal lipsesc părțile față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 27 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.493/121/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a) teza întâi, art. 65 și art. 71 alin. 1 și 2 din Codul penal**, excepție ridicată de Costea Costică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că normele criticate sunt neconstituționale, deoarece restrângerea dreptului de a vota nu este necesară într-o societate democratică și că orice persoană, chiar dacă a fost

condamnată, trebuie să aibă în continuare posibilitatea de a-și exprima opțiunile electorale.

Curtea de Apel Galați — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât aplicarea ca pedeapsă a restrângerii dreptului de a vota poate apărea ca fiind necesară într-o societate democratică, iar această restrângere nu se aplică în mod discriminatoriu, ci în conformitate cu regulile și principiile stabilite de Codul penal.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 64 alin. 1 lit. a) teza întâi, art. 65 și art. 71 alin. 1 și 2 din Codul penal, excepție invocată de apelantul-inculpat Costea Costică, condamnat, prin sentință a Judecătoriei Galați, la pedeapsa închisorii, fiindu-i aplicată și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 64 alin. 1 lit. a): „*Pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi constă în interzicerea unuia sau unora din următoarele drepturi:*

a) *dreptul de a alege și de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice*”;

— Art. 65: „(1) *Pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi poate fi aplicată, dacă pedeapsa principală stabilită este închisoarea de cel puțin 2 ani și instanța constată că, față de*

natura și gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei și persoana infractorului, această pedeapsă este necesară.

(2) *Aplicarea pedepsei interzicerii unor drepturi este obligatorie când legea prevede această pedeapsă.*

(3) *Condiția arătată în alin. 1 cu privire la cuantumul pedepsei principale trebuie să fie îndeplinită și în cazul în care aplicarea pedepsei prevăzute în acel alineat este obligatorie.*”

— art. 71 alin. 1 și 2: „*Pedeapsa accesorie constă în interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64. Condamnarea la pedeapsa detențiunii pe viață sau a închisorii atrage de drept interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64 lit. a)—c) din momentul în care hotărârea de condamnare a rămas definitivă și până la terminarea executării pedepsei, până la grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori până la împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei.*

Interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64 lit. d) și e) se aplică ținându-se seama de natura și gravitatea infracțiunii săvârșite, de împrejurările cauzei, de persoana infractorului și de interesele copilului ori ale persoanei aflate sub tutelă sau curatelă.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității prevederilor legale criticate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 735 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 25 iulie 2008 și Decizia nr. 184 din 14 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 28 august 2001, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 și art. 71 din Codul penal. De asemenea, prin Decizia nr. 438 din 15 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 8 mai 2008, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a) teza întâi din Codul penal, pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată anterior de Curte, precum și considerentele care o fundamentează, își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește art. 65 din Codul penal, în raport de care nu au fost formulate critici distincte.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a) teza întâi, art. 65 și art. 71 alin. 1 și 2 din Codul penal, excepție invocată de Costea Costică în Dosarul nr. 4.493/121/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.381

din 16 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Mathe Levente în Dosarul nr. 905/102/2007 (nr. vechi 1.365/2007) al Tribunalului Mureș — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 905/102/2007 (nr. vechi 1.365/2007), **Tribunalul Mureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Mathe Levente.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece permite ca probele să fie administrate în faza de urmărire penală în lipsa inculpatului sau a apărătorului acestuia, fără a se respecta condițiile de contradictorialitate ale administrării probelor. În această situație, citirea declarației de martor în fața instanței, dacă ascultarea martorului nu este posibilă, urmând a se ține seama de aceasta la judecarea cauzei, încalcă dreptul la apărare al inculpatului.

Tribunalul Mureș — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege

criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Ascultarea martorului, expertului sau interpretului*, care au următorul conținut: „*Dacă ascultarea vreunuia dintre martori nu mai este posibilă, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei.*”

În susținerea neconstituționalității acestui text legal se invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 24 privind dreptul la apărare, cu raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză și față de critici similare.

Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 704 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 22 octombrie 2007, a Deciziei nr. 596 din 21 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 856 din 19 octombrie 2006, și a Deciziei nr. 224 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 13 iunie 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, pentru considerentele acolo reținute.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Mathe Levente în Dosarul nr. 905/102/2007 (nr. vechi 1.365/2007) al Tribunalului Mureș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.382
din 16 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Doina Lizeta Negulescu în Dosarul nr. 11.010/231/2007 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 iulie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 11.010/231/2007, **Tribunalul Vrancea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Doina Lizeta Negulescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin norma criticată se instituie o derogare de la dispozițiile art. 142 din Legea nr. 85/2006, instituindu-se astfel un regim discriminatoriu între diverși debitori — datorită procedurilor diferite de executare silită, de drept comun, respectiv de drept fiscal —, precum și un regim diferit creditorilor aceluiași debitor.

Tribunalul Vrancea — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, „motivată de faptul că legiuitorul poate stabili diferite proceduri de executare silită în funcție de creditor, mai ales când acesta are propriul organ de executare silită”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autoarea excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*În cazul în care, potrivit legii, s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, în conformitate cu dispozițiile cap. IV din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, și pentru creanțe fiscale, prin derogare de la prevederile art. 142 din*

Legea nr. 85/2006, executarea silită se efectuează de organul de executare în condițiile prezentului cod.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității aceluiași text de lege, criticat în raport de aceleași prevederi din Legea fundamentală. În acest

sens este Decizia nr. 942 din 23 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 22 octombrie 2008, a cărei soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Doina Lizeta Negulescu în Dosarul nr. 11.010/231/2007 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 29

din 13 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, indicând, în acest sens, Decizia nr. 1.171 din 6 noiembrie 2008 a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 15.024/325/2007, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Ivaco Rex” — S.R.L. din Timișoara într-o acțiune civilă având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că, în materia soluționării plângerilor contravenționale, competența materială de judecată ar trebui să

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ivaco Rex” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 15.024/325/2007 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

revină unei instanțe de contencios administrativ specializate, dat fiind complexitatea unor astfel de cauze. Se mai arată că măsura de „confiscare a veniturilor obținute prin realizarea unei activități care nu se desfășoară în condițiile legii este excesivă și aduce atingere proprietății”, deoarece ar trebui confiscate doar profiturile care se obțin prin aceste fapte, nu veniturile în întregime.

Judecătoria Timișoara opinează în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (2) și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată prin Legea nr. 182/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare. Textele de lege criticate au următorul conținut:

Art. 32 alin. (2) și art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor:

— Art. 32 alin. (2): „*Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.*”;

— Art. 34 alin. (2): „*Hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ a tribunalului. Motivarea recursului nu este obligatorie. Motivele de recurs pot fi susținute și oral în fața instanței. Recursul suspendă executarea hotărârii.*”

Art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale: „(3) *Sumele găsite la punctele de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor aparținând agenților economici prevăzuți la art. 1 alin. (1), care nu pot fi justificate prin datele înscrise în documentele emise cu aparate de marcat electronice fiscale, în registrul special, menționat la art. 1 alin. (4), ori prin facturi fiscale, după caz, sunt*

considerate fără proveniență și se confiscă, făcându-se venit la bugetul de stat. De asemenea, se confiscă sumele încasate din livrarea de bunuri ori prestarea de servicii după suspendarea activității agenților economici, potrivit art. 14.”

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 16 alin. (1), referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil, art. 44 alin. (1) și (8) prin care proprietatea este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular, respectiv prin care este interzisă confiscarea averii dobândite licit, caracterul dobândirii licite fiind prezumat și ale art. 124 alin. (2) potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată, mai întâi, că dispozițiile art. 32 alin. (2) și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt criticate prin comparație de către autorul excepției, acesta apreciind că primul text de lege încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece, în materia soluționării plângerilor contravenționale, competența materială de judecată ar trebui să revină unei instanțe de contencios administrativ, specializate, așa cum recursul în aceeași materie este soluționat de secția contencios administrativ a tribunalului. Or, asupra acestei chestiuni Curtea s-a pronunțat în numeroase rânduri, respingând, de exemplu, prin Decizia nr. 1.240 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 15 decembrie 2008, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, reținând că „textul de lege criticat nu îngreudește dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești. Prin reglementarea criticată legiuitorul nu a înțeles să limiteze controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestor drepturi constituționale”.

De asemenea, prin Decizia nr. 955 din 30 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 27 decembrie 2007, Curtea, pentru argumentele acolo reținute, a stabilit constituționalitatea dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 față de exigențele normelor art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și ale art. 129 din Constituție, privind folosirea căilor de atac.

Referitor la pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, Curtea constată că acest text a mai fost analizat prin raportare la dispozițiile art. 44 alin. (1) și (8) din Constituție, instanța respingând excepția, pentru argumentele arătate în Decizia nr. 1.121 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 18 noiembrie 2008, și Decizia nr. 825 din 2 octombrie 2007,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 5 noiembrie 2007.

Întrucât, față de jurisprudența invocată, în cauză nu au fost relevate motive noi, de natură să determine modificarea

acesteia, atât considerentele, cât și soluțiile pronunțate prin deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d.) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ivaco Rex” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 15.024/325/2007 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 30

din 13 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. c), art. 57 și ale art. 58 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.765/62/2007, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. c), art. 57 și ale art. 58 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Conea & Conea” — S.R.L. din Brașov într-o acțiune promovată de Baroul Brașov prin care se solicită constatarea nulității unui act de constituire a unei societăți profesionale de consultanță și reprezentare juridică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate, care stabilesc competența materială a tribunalului de a judeca cereri de nulitate a unei societăți comerciale, contravin art. 124 alin. (2) din Constituție, deoarece este posibil ca aceiași judecători, delegați la oficiul pentru registrul comerțului, să fi îndeplinit anterior obligația de verificare, cenzurare și constatare a legitimității obiectului de activitate a acelei societăți comerciale și a conformității acestuia cu ordinea publică, pronunțând o încheiere de autorizare și înmatriculare. Apreciază că judecarea cererilor de nulitate este de competența curții de apel, aceeași instanță fiind investită și cu soluționarea recursului declarat împotriva încheierii judecătorului delegat privitoare la înmatricularea sau la orice înregistrări în registrul comerțului. Dispozițiile de lege criticate „sunt neconstituționale și sub

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. c), art. 57 și ale art. 58 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Conea & Conea” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 1.765/62/2007 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece în cauză sunt formulate critici ce vizează, în realitate, modalitatea de aplicare și interpretare a legii, și nu aspecte de neconstituționalitate.

aspectul neclarității și nedefinirii acțiunii în nulitate pentru care legea nu prevede un termen de prescripție, dând astfel o posibilitate atemporală și infinită de exercitare a acestei acțiuni de către orice persoană, punând astfel în pericol stabilitatea raporturilor juridice, echitabilitatea și imparțialitatea actului de justiție”. În opinia autorului excepției, termenul de prescripție al dreptului la acțiune în constatarea nulității unei societăți comerciale ar trebui să fie de un an, astfel cum este reglementat în legislația majorității țărilor comunitare și după modelul termenului de prescripție a dreptului la acțiunea în regularizare prevăzută de art. 48 din aceeași Lege nr. 31/1990.

Dispozițiile art. 56 lit. c) din Legea nr. 31/1990 sunt neconstituționale și prin aceea că prevăd sancționarea cu nulitatea a unei societăți comerciale pe motivul obiectului de activitate ilicit sau contrar ordinii publice, după ce, în prealabil, obiectul de activitate al acesteia a fost verificat și cenzurat sub aceste aspecte, încheierea judecătorului delegat fiind executorie de drept, generând speranța legitimă că societățile înmatriculate îndeplinesc toate condițiile de legalitate. Se încalcă, prin urmare, dreptul legitim la respectarea bunurilor, încheierea judecătorului constituind un „bun” în sensul prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ceea ce este de natură să lezeze și stabilitatea hotărârilor judecătorești, cu consecința afectării interesului public și a ordinii publice. Ingerința în exercitarea dreptului de proprietate al societăților nu respectă cerința de proporționalitate și nu servește protecției interesului general într-o societate democratică.

În fine, se mai susține că acțiunea în nulitate a unei societăți comerciale pentru motivul că obiectul său de activitate este ilicit sau contrar ordinii publice, după momentul intrării respectivei societăți în circuitul economic, comercial, fiscal, de dreptul muncii, drept internațional etc. îngreudește accesul liber al persoanei la o activitate economică și libera inițiativă în exercitarea activităților economice a căror legalitate a fost cenzurată de către judecător.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal opinează în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 56 lit. c), art. 57 și ale art. 58 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 56 lit. c), art. 57 și ale art. 58 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu următorul conținut:

— Art. 56 lit. c): „Nulitatea unei societăți înmatriculate în registrul comerțului poate fi declarată de tribunal numai atunci când: [...]”

c) obiectul de activitate al societății este ilicit sau contrar ordinii publice;”;

— Art. 57: „Nulitatea nu poate fi declarată în cazul în care cauza ei, invocată în cererea de anulare, a fost înlăturată înainte de a se pune concluzii în fond la tribunal.”;

— Art. 58: „(1) Pe data la care hotărârea judecătorească de declarare a nulității a devenit irevocabilă, societatea încetează fără efect retroactiv și intră în lichidare. Dispozițiile legale privind lichidarea societăților ca urmare a dizolvării se aplică în mod corespunzător.

(2) Prin hotărârea judecătorească de declarare a nulității se vor numi și lichidatorii societății.

(3) Tribunalul va comunica hotărârea judecătorească oficiului registrului comerțului, care, după menționare, o va trimite Monitorului Oficial al României spre publicare în Partea a IV-a, în extras.

(4) Asociații răspund pentru obligațiile sociale până la acoperirea acestora în conformitate cu prevederile art. 3.”

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 44 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private, art. 45 referitoare la libertatea economică, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 135 privind „Economia” și ale art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private. Totodată, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională observă că autorul acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, care să evidențieze relația de contrarietate dintre textele de lege supuse controlului și norme sau principii constituționale. În realitate, susținerile sale privesc modalitatea de interpretare și aplicare a acestor texte. Mai mult, acesta, fiind nemulțumit, în esență, de procedura legală de constatare a nulității unei societăți comerciale, exprimă propuneri *de lege ferenda* cu privire la termenul de prescripție al dreptului la acțiune în constatarea nulității unei societăți comerciale.

Așa fiind, având în vedere că operațiunile de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale revin în exclusivitate instanțelor de judecată, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă. Totodată, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

De altfel, Curtea a mai analizat constituționalitatea dispozițiilor art. 56 lit. c), art. 57 și ale art. 58 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale prin raportare la aceleași temeuri constituționale și din prisma unor critici de neconstituționalitate asemănătoare celor formulate în prezenta cauză, excepția fiind respinsă, de exemplu, prin Decizia nr. 394

din 25 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, 13 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Partea I, nr. 309 din 21 aprilie 2008, și Decizia nr. 542 din nr. 446 din 13 iunie 2008.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. c), art. 57 și ale art. 58 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Conea & Conea” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 1.765/62/2007 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare și/sau reasigurare a Societății Comerciale **CAPITAL & ALLIANCE INSURANCE BROKER — S.R.L.**

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul art. 4 alin. (19) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor adoptate în ședința din data de 23 decembrie 2008, conform art. 4 alin. (22)—(24¹) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată documentația aferentă Notei nr. IX.585 din 22 decembrie 2008 privind controlul inopinat efectuat la Societatea Comercială Allianz—Țiriac Asigurări — S.A. și Notei privind controlul inopinat efectuat la Societatea Comercială CAPITAL & ALLIANCE INSURANCE BROKER — S.R.L.,

în conformitate cu atribuțiile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. k) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, organele de specialitate ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor au efectuat un control inopinat la Societatea Comercială CAPITAL & ALLIANCE INSURANCE BROKER — S.R.L., cu sediul în șos. Pantelimon nr. 144, bl. 102A, sc. A, et. 9, ap. 40, municipiul București, sectorul 2, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/2435/9.03.1999, cod unic de înregistrare 11567761, reprezentată legal în timpul controlului de către dl Anghel Cristian Ștefan — director general, precum și la Societatea Comercială Allianz—Țiriac Asigurări — S.A., cu sediul social în municipiul București, str. Căderea Bastiliei nr. 80—84, et. 3—5, sectorul 1, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/15882/1994, cod unic de înregistrare R-6120740, reprezentată legal în timpul controlului de către dl Cristian Constantinescu — director general, și dl Sorin George Zaharescu — director regional.

Controalele efectuate de organele de specialitate ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor au avut la bază documentele și situațiile prezentate și întocmite sub responsabilitatea reprezentanților societăților.

În urma efectuării controalelor la societățile sus-menționate, s-au constatat următoarele:

Societatea Comercială CAPITAL & ALLIANCE INSURANCE BROKER — S.R.L. a încheiat cu Societatea Comercială Allianz—Țiriac Asigurări — S.A., prin Sucursala București, Contractul nr. 201 din 2 decembrie 2002, pentru o perioadă de 12 luni, cu posibilitatea prelungirii automate, dacă acesta nu era denunțat de către una dintre părți, cu un preaviz de 30 de zile înainte de expirarea anului.

În baza contractului, brokerul de asigurare era împuternicit să negocieze și să intermedieze polițe de asigurare în numele și pentru asigurător și, respectiv, să încaseze primele de asigurare aferente acestor contracte.

Conform pct. 2 lit. e) din addendumul la contract, primele de asigurare și/sau ratele de primă, încasate în numerar de către broker, se depuneau la casieriile Societății Comerciale Allianz—Țiriac Asigurări — S.A. sau în conturile bancare ori colectoare ale societății în termen de 5 zile lucrătoare de la data încasării. Plata primelor de asigurare și/sau a ratelor de primă prin transfer bancar se putea face și pe bază de dispoziție de plată vizată de banca plătitore direct în conturile Societății Comerciale Allianz—

Țiriac Asigurări — S.A. Nerespectarea prevederilor menționate anterior se penalizează cu 1% pe zi de întârziere pentru sumele nedepuse, conform pct. 2 lit. g) din addendumul la contract.

De asemenea, conform art. 2 lit. e) din contract, asigurătorul are obligația să plătească brokerului comisionul aferent în termen de 15 zile de la expirarea lunii pentru care se face calculul.

Cu ocazia controalelor efectuate s-a constatat că, deși brokerul de asigurare a încasat primele sau unele dintre ratele de primă de la asigurații pentru care a intermediat polițe de asigurare, acesta nu a decontat, integral, societății de asigurare aceste sume.

De altfel, și din datele înscrise în bilanța de verificare a Societății Comerciale CAPITAL & ALLIANCE INSURANCE BROKER — S.R.L. de la data de 30 septembrie 2008 rezultă că brokerul are înregistrate prime de asigurare încasate și nevirate societății de asigurare în sumă de 357.606 lei.

Rezultă astfel că brokerul de asigurare a încasat prime de asigurare fără a le depune la societatea de asigurare, fapta susmenționată constituind contravenție potrivit art. 63 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare.

În vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului apărut, Societatea Comercială CAPITAL & ALLIANCE INSURANCE BROKER — S.R.L. și Societatea Comercială Allianz—Țiriac Asigurări — S.A. au stabilit mai multe întâlniri.

Astfel, prin Adresa nr. 481 din 5 septembrie 2008 Societatea Comercială Allianz—Țiriac Asigurări — S.A. — Sucursala București a notificat Societatea Comercială CAPITAL & ALLIANCE INSURANCE BROKER — S.R.L. cu privire la întâlnirea din data de 15 septembrie 2008, la sediul societății de asigurare, însă reprezentanții celor două societăți nu au fost în măsură să soluționeze litigiul existent.

De asemenea, Societatea Comercială CAPITAL & ALLIANCE INSURANCE BROKER — S.R.L. a notificat societatea de asigurare, prin Adresa nr. 1.229 din 6 octombrie 2008, cu privire la o întâlnire privind rezolvarea litigiului, stabilită la data de 13 octombrie 2008 la sediul SCA „Boștină și Asociații”.

Rezultă astfel că până la data efectuării controlului de către organele de specialitate ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, litigiul nu a fost soluționat.

Față de aceste motive, pentru faptele reținute în sarcina brokerului de asigurare, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, în sesiunea din data de 23 decembrie 2008 Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât sancționarea Societății Comerciale CAPITAL & ALLIANCE INSURANCE BROKER — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare, în conformitate cu art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și cu art. 63 alin. 2 lit. d) din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, drept care decide:

Art. 1. — Se interzice temporar exercitarea activității de asigurare și/sau reasigurare a Societății Comerciale CAPITAL & ALLIANCE INSURANCE BROKER — S.R.L., cu sediul în șos. Pantelimon nr. 144, bl. 102A, sc. A, et. 9, ap. 40, București, sectorul 2, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/2435/9.03.1999, cod unic de înregistrare 11567761, reprezentată legal în timpul controlului de către dl Anghel Cristian Ștefan — director general, până la depunerea primelor de asigurare la Societatea Comercială Allianz—Țiriac Asigurări — S.A.

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de interzicere a activității de broker de asigurare prevăzută la art. 1, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheierea de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs sau în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare are obligația să aducă la cunoștința clienților săi interzicerea activității de asigurare, în termen de cel mult 3 zile de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurător, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii Societatea Comercială CAPITAL & ALLIANCE INSURANCE BROKER — S.R.L. poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, conform art. 40 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 20 ianuarie 2009.
Nr. 32.

★

RECTIFICĂRI

La Decretul nr. 226/1992 privind conferirea titlului de „Erou-martir al Revoluției române din decembrie 1989”, a titlului de „Luptător pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989” și a medaliei „Revoluția română din decembrie 1989”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 41 din 24 februarie 1993, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 3 „Titlul de «Luptător pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989»”, la ECOFORUM, în loc de: „*Pîvu Constantin*” se va citi: „*Pîrvu Constantin*”.

★

La Decretul nr. 37/2000 privind conferirea titlului de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989* și a titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 și 100 bis din 7 martie 2000, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 2 „Luptători pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989”, la nr. crt. 929, la coloana „Numele și prenumele”, în loc de: „*Carp Nicolae*” se va citi: „*Cara Nicolae*”;

— în anexa nr. 2 „Luptători pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989”, la nr. crt. 7685, la coloana „Locul nașterii”, în loc de: „*Jasi*” se va citi: „*Pașcani*”;

— în anexa nr. 2 „Luptători pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989”, la nr. crt. 15195, la coloana „Numele și prenumele”, în loc de: „*Carcia Dumitru*” se va citi: „*Garcea Dumitru*”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 323995